

Sygn. akt I ACz 959/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Ryszard Iwankiewicz (spr.)

Sędziowie: SA Artur Kowalewski

SA Tomasz Żelazowski

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2016 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. N.

przeciwko S. B.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Szczecinie z dnia 29 sierpnia 2016 roku, sygn. akt I C 281/16

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSA Artur Kowalewski SSA Ryszard Iwankiewicz SSA Tomasz Żelazowski

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 29 sierpnia 2016 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Szczecinie zwrócił pozew, podając, że zarządzeniem z 16 sierpnia 2016 r. pełnomocnik powoda został zobowiązany do uzupełnienia braków formalnych pozwu przez złożenie odpisu pozwu, przedstawienie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie pozwu oraz podanie adresu zamieszkania pozwanego, w terminie tygodniowym od doręczenia wezwania, pod rygorem zwrotu pozwu. Pismem z dnia 22 sierpnia 2016 r. pełnomocnik powoda wniósł o prolongatę terminu do 19 września 2016 r. wskazując na utrudniony kontakt z powodem zamieszkałym za granicą. W tej sytuacji na podstawie art. 130 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 130 § 1¹ k.p.c. Przewodniczący zwrócił pozew, wskazując, że nie można nadać mu biegu, chociażby ze względu na brak adresu zamieszkania pozwanego, jak też odpisu pozwu. Sąd I instancji zaznaczył również, że wniosek o przedłużenie terminu do uzupełnienia braków formalnych pozwu nie mógł odnieść zamierzonego skutku prawnego, gdyż termin określony w art. 130 § 1 k.p.c. jest terminem ustawowym, który nie podlega skróceniu ani przedłużeniu.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł pełnomocnik powoda, domagając się jego uchylecia i zarzucając naruszenie art. 166 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, iż niezwłocznie po otrzymaniu pisma z wezwaniem do uzupełnienia braków formalnych pozwu skierował wniosek o przedłużenie terminu, wskazując iż nie ma możliwości wykonać zobowiązania bez kontaktu z klientem, zamieszkującą poza granicami Polski i z którym kontakt jest z tej przyczyny utrudniony. Pełnomocnik powoda zwrócił także uwagę, że Sąd zwrócił pozew złożony przez powoda przeciwko K. i M. K., podczas gdy w niniejszej sprawie stroną pozwaną jest S. B..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Stosownie do treści art. 130 § 1 zd. 1 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym.

Zgodnie zaś z art. 166 k.p.c. przewodniczący może z ważnej przyczyny przedłużyć lub skrócić termin sądowy na wniosek zgłoszony przed upływem terminu, nawet bez wysłuchania strony przeciwnej. Przepis ten zatem dopuszcza możliwość przedłużenia jedynie terminu sądowego. Tymczasem termin określony w art. 130 k.p.c. jest terminem ustawowym i przewodniczący nie ma możliwości wydłużenia bądź skrócenia tego terminu.

Mając to na uwadze, zażalenie okazało się bezzasadne, bowiem sprowadzało się jedynie do kwestii możliwości przedłużenia terminu do usunięcia braków formalnych.

Podnoszone przez pełnomocnika powoda ustanowionego z urzędu argumenty o utrudnionym kontakcie z powodem, czy też związane z nieposiadaniem danych, do których wezwania został zobowiązany, nie mają żadnego wpływu na możliwość przedłużenia terminu do uzupełnienia braków. Okoliczności, które w zażaleniu powołuje pełnomocnik powoda mogą natomiast być ewentualną podstawą do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych. Z akt sprawy wynika, że taki wniosek został skierowany do Sądu Okręgowego i niezależnie od postępowania wywołanego zażaleniem, wniosek ten powinien zostać rozpoznany. Skoro zatem brak było podstaw do przedłużenia terminu, wobec czego zarzut naruszenia art. 166 k.p.c. był bezzasadny.

Skarżący zwrócił także uwagę, że został zwrócony pozew przeciwko K. i M. K., podczas gdy w niniejszej sprawie stroną pozwaną jest S. B.. Okoliczność ta jednak nie ma znaczenia, bowiem w zarządzeniu o zwrocie pozwu strony zostały określone prawidłowo. Wynika z niego, że wobec nieuzupełnienia braków formalnych w terminie zwrotowi podlegał pozew wniesiony przeciwko S. B..

Mając to na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 i art. 398 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.

SSA Artur Kowalewski SSA Ryszard Iwankiewicz SSA Tomasz Żelazowski